

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Milady Tomkové a soudců JUDr. Kateřiny Šimáčkové a JUDr. Bohuslava Hnízdila v právní věci žalobce: **M - SPO s. r. o.**, se sídlem Ke Hřišti 62/28, Praha 8, zastoupeného JUDr. Petrem Košťálem, advokátem, se sídlem Střelecká 26, Příbram II, proti žalovanému: **Ministerstvo zdravotnictví**, se sídlem Palackého nám. 4, Praha 2, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 8. 2008, č. j. 24071 - SOZ - 30.1 - 1.7.08, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 27. 10. 2011, č. j. 9 Ca 340/2008 - 37, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

takto:

Návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **se zamítá.**

Odůvodnění:

[1] Rozsudkem ze dne 27. 10. 2011, č. j. 9 Ca 340/2008 - 37, zamítl Městský soud v Praze žalobu žalobce proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 8. 2008, č. j. 24071 - SOZ - 30.1. - 1.7.08. Tímto rozhodnutím žalovaný potvrdil rozhodnutí Krajské hygienické stanice Středočeského kraje ze dne 15. 5. 2008, zn. 436 - 213/2008/Pb/Ka, kterým byla žalobci uložena pokuta ve výši 60 000 Kč podle § 92 odst. 1 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a změně některých souvisejících zákonů, za porušení povinnosti podle § 32 tohoto zákona. Podle tohoto ustanovení nesmí hluk z provozoven služeb a hluk z veřejné produkce hudby překročit hygienické limity upravené prováděcím právním předpisem pro chráněné prostory uvedené v § 30 tohoto zákona.

[2] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) uvedený rozsudek městského soudu napadl kasační stížností a současně s ní navrhl, aby jí Nejvyšší správní soud přiznal odkladný účinek. Ve svém návrhu stěžovatel poukázal na to, že vzhledem k citelné výši pokuty by její zaplacení nesl jako těžkou újmu na svém ekonomickém životě.

[3] Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že se mu návrh stěžovatele na přiznání odkladného účinku jeví jako účelový a v rozporu s veřejným zájmem s ohledem na to, že stěžovatel skutečnost, že je pro něj uložena pokuta citelná, neuplatnil ani v odvolacím řízení ani v řízení před soudem.

[4] Podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „s. ř. s.“), nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se pak užije přiměřeně. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[5] Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má stěžovatel. K tomu, aby soud mohl o návrhu na přiznání odkladného účinku rozhodnout, musí stěžovatel konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí a z jakých konkrétních okolností to vyvozuje.

[6] V nyní posuzovaném případě stěžovatel svůj návrh na přiznání odkladného účinku odůvodnil pouze tím, že by v důsledku zaplacení jemu uložené pokuty utrpěl těžkou újmu na svém ekonomickém životě. Stěžovatel však toto své tvrzení nijak blíže nekonkretizoval, neuvedl, na jakých konkrétních okolnostech tento svůj předpoklad staví. Stěžovatel tedy neprokázal, že mu případná disproporcionální újma zaplacením pokuty skutečně hrozí a na jakém základě, a nesplnil tak jeden z hlavních předpokladů úspěšnosti svého návrhu.

[7] Za této situace tedy Nejvyšší správní soud již nezkoumal další zákonný předpoklad, tj. že přiznání odkladného účinku není v rozporu s veřejným zájmem, a návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zamítl.

[8] Pouze na okraj Nejvyšší správní soud podotýká, že z veřejně dostupných informací z obchodního rejstříku bylo zjištěno, že stěžovatelův roční obrat, krátkodobé pohledávky a krátkodobý finanční majetek dlouhodobě neodůvodňují závěr o tom, že by mu pokuta ve výši 60 000 Kč byla způsobila přivodit těžkou újmu na jeho ekonomickém životě.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. března 2012

JUDr. Milada Tomková
předsedkyně senátu